

Retrats de família

La trama: Sète, França. Slimane té 61 anys i és acomiadat de la feina, divorciat i amb relacions sentimentals amb una altra dona, no accepta ser mantingut per ella, per tant, amb l'ajut de Rym, la fillastra, decideix reciclar un vell vaixell en restaurant de cuscús.

La pel·lícula: ¿Es pot parlar d'un cinema nacional fet amb cineastes immigrants integrats al país d'acollida? Que ho preguntin a la indústria ianqui d'entreguerres segle XX, que es va beneficiar els emigrants Fritz Lang, Billy Wilder i un llarg etcètera. França comença a treure profit de cineastes nord-africans com Abdel Kechiche (Tunis, 1960) guionista i director resident al país. Acaba d'estrenar *Cuscús*, gratificant exemple de cinema naturalista, gairebé vídeo domèstic, quan la família

s'asseu a taula per a l'àpat dominical. Però ara el clan és d'immigrants nord-africans, integrats (sota sospita) en la fraternal França de Monsieur Sarkozy. Amb estil palestrament documental (novetat!), el film retrata al viu les escenes d'una tragi-comèdia costumista segons el punt de vista d'un aturat amb problemes existencials. En aquest sentit, el rovellat vaixell varat a port, reconvertit en restaurant de cuscús al peix, abasta estimulants i gastronòmics nivells de flotació metafòrica. El títol original del film és *Le grain et le mulet*, si més no, *El gra i el peixet*. Com sigui, som davant d'un tros de vida africana desarrelada, generosa en situacions col·loquials que no s'acaben mai més. Amb tot el temps del món, *Cuscús* convida a fer un tast sobre la solitud en companyia, la maduresa en motocicleta, els vells prejudicis racials, la prepotent burocràcia municipal, les conflictives relacions familiars, la gastronomia conciliadora. Posat a enllaçar tradicions filmiques, *Cuscús* vindria a ser la versió postmoderna, i inacabada, de *Ladri di biciclette*, el neorealista film de Vittorio de Sica. En tot cas, *Cuscús* és un estimulants banquet sobre el fet de viure en família i sobreviure. Amb final feliç?

La imatge: Una sensual Rym que amb la dansa del ventre hipnotitza occidentals adelerats.

La frase: "No hauré emigrat per no res?", pregunta un dels músics africans. És quan els prejudicis nacionalistes topen frontalment amb les expectatives d'uns immigrants actius

La recomanació: Opípar menú, de digestió lenta, per a s-barites oberts a degustacions multiculturals.

Cuscús

Director: Abdel Kechiche.

Intèrprets: Habib

Boufares, Hafsia Herzi,

Farida Benkhetache, Abdel

Hamid Aktouche. França,

2007. 151 minuts. Funatic.

La Mauduc

7-3-09